

ת"פ 17269/04 - מדינת ישראל - פמ"מ נגד יהודה דוד
וואלפא, יוסי-יוסף פאר-פרג'ון

בית משפט השלום הראשון לציוון בפני כב' השופט רפי ארנינה

ת"פ 17269-04-16 מדינת ישראל נ' וואלפא ואח'
תיק חיצוני:

המאשימה:
מדינת ישראל - פמ"מ

הנאשמים:
1. יהודה דוד וואלפא
2. יוסי-יוסף פאר-פרג'ון ע"י ב"כ עו"ד ניר יסלוביץ

החלפת

בפני גבירות הוגש מכתב הגנה מן הצד וכן בקשה למתן זו להמצאת מסמכים בהתאם לטעיף 108 לחסד"פ. תמציתו של כתב האישום שהוגש נגד הנאים הינו בכר שעד התביעה המרכזית, מושג שבסוגיה כשותם מטעם הרשות הלאומית (אשר שמש כמשמעותה במשפטת תקווית). הנאים 1 נחקר מושטורה בעיון זה בשנת 2011.

בהתאם לכתב האישום, בשנת 2014 שוחר הנאים 2, שייצג את הנאים 1 בחיקות המשטרתיות, עם ברזיל והפציר בו החתום על מסמך אשר בו הוא חזר במאמר 2.

במהלך יומיים הגיעו ברזיל לנאים 1 על מנת להחתים אותו על תעודה שרורת. בהתאם לנטען בכתב האישום, הנאים 1 סירב ואמר לו שייחתום על מסמך בו הוא חזר במאמר 2.

במסענותיו כלפי הנאים 1, כי רף ייחתום על מסמך זה - הנאים 1 חתמו על תעודה שרורת.

בנאי ארויות טענים אלה הוגש נגד הנאים כתוב האישום הנידון, בגין עבירה הטרדה עד.

כאמור הנאים הגיעו בשתי בקשות, בהן אדון כתעת.

הblkush ראה שבעיר עיניהם ברכש השהוותה מודעת לאישום 1 התבעה ביום 21.9.2014 בעקבות כתב האישום והוגש בשנת 2016. התנהלות זו לא נוגה, לטענתו הסיגנו, את

הנחתה הייעץ המשפט מונה את מספק הימים קיימות קליטתו תיק בפרקיות ועד לקבלת החלטה בדבר העדודה לדין. מועדים קובעים אליה לא נקבעו בבקשתו הסיגנו

ומנעדי התקופה שצוי בבקשתו (הינו חמוץ שמיים במצווע העברת הנטענת ועד ליום הגשת כתב האישום) הינו רחב מידי. לפיכך, אין אפשרות לקבוע האם חריג הטיפול בתיק מהתקופה הקבועה בהחחות הייעץ.

מעבר לכך, גם אם היה הריגזה כלשהי פני דרבם אין מדובר בהריגזה דוולה מידי. גם אם מינו התקופה היה שמדובר בלבד בלילה ב- 7 חודשים.

יש לזכור כי בתיק זה מעורבים שיקולים נוספים כגון מועדו של הנאים 2 וגלו, וכן היותו של הנאים 2 עז"ד, וכן הסטם דרישת זיהות גדולה יותר מהרגל, עת מוגש כתב אישום כנדון.

כך או אחרת, מן האמור עולה כי לא הוכח חוריגה ממשם שנקבע בהחחות הייעץ, וגם אם היה היה כשלשה הריגזה בנסיבות העניין, ולפיכך דין הטענה להבדוחות.

הראש השיני של הבקשה נוגע למונח הריב שטלף בטיפול הייעץ המשפט בבקשתו לעקב הליכים שהגישו האשים 1 עוד ביום 5.7.2016. בכל הבודה הרואין, אין לטענה זו על מה שהוא. בבחינת בקשות לעקב הליכים, שמשמעותה יותר על הליכים פליליים על אף שקיים בסיס ראייתי לקיים, מעורבים שיקולים שונים - שיקולי מידות כליליות ואוביוריות שיקולים אשיים - שלחו ייעץ לאון ביחסם. מלצת האון הינה דעתה וחומרה שהשיקעת זמן, מחשבה והתייעצות עם כל הגרומים הרלוונטיים. הדברים נוכנים במיוחד מכך מעמדו הכספי של הנאים 1.

בעיניים, בנית הבקשה רודה שבעיר בעניין זה התקבלה במהלך חודש ספטמבר 2017. התנהלות זו אינה בסיס ל לבטל כתב האישום, וספק רב בעיני אם היא עלולה כדי להוכיחו של הסיגנו שערוריותו של הרשות המבוקחת טעונה הוגנה מן הדחק.

בקשות הנופת של הסיגנו המלומד נועית בהמצאת ממכבים לפי סעיף 108 לחסד"פ. בעיתרתו זו מבקש הסיגנו להורות לפונקציונרים במשרד הדתות, בברבותם ובולשת רבני העיר ראל"ץ להציגו ממכבים בינם לבין הנאים 1.

כללן, המבחן בדיון בבקשתו לפי סעיף 108 לחסד"פ הינו מבחן הרלוונטיות. דהיינו, ככל שהמסמכים לרלוונטיים לחוזית המחלוקת, והם יכולים לסייע לנאים בגנטו - הרי שغالר הצורר לסייע לבקשתו.

הרלוונטיות בבחינות פני כתב האישום מחד, ומתחשבות הנאים בכתב האישום מאידך.

כך, בכל הנוגע לנאים 1, הטענה הינה כי קיים עם ברזיל שיחה ובה דרש ממנו לסייע על תעודות שרורת ברזיל ערך, כל עוד לא יחתום על הסכם.

תשובת הנאים לאישום זה מובאת בסעיף 97 לתשובה. בהתאם לאמר:

"הישחה שתתקיימה עם המלומד ונודה לשש עשיית שלום ולא לשחרת הדתון. זאת ועוד, הנוסח של הפסכם כפי שהוצע בפני המתلون, לא גובש על ידי הרב, אלא על ידי גורמים אחרים במועצה הדתית, בעוד כל הגורמים לרבות הרב עצמו, היו חפצים רק בעשיית שלום, ללא כוונה להטריד את המתلون".

הנה כי כן, הנאים 1 אכן כופר בקיים השיחה בין ברזיל. הוא אכן כופר במסירת המסמך לדין. למעשה, טענתו היחידה כי לא היה לו כוונה פלילית בדברים, אלא כי ביקש רק לעשותות שלום.

מכאן - העשיה של המשפט ברזיל הינה שלויה. אין כלל צורך בהוכיח קיום השיחה או בתוכמן - שכן הנאים מאשר דברם אלה. השאלת המרכזית במשפט, ככל שהוא נועת לנאים 1 הינה - מה היטה ווונת בעשר שומר את הסמך הנ"ל ברזיל. האם היטה בזמנו כוננה פלילת השפע על דעותם של ברזיל, שאיא כוונה אחרת. לשם בחינת שאלת זו אין צורך להזכיר לסכטוכם קודמים בנאים לבן בדין, או לבחינת פעולות ברזיל אשר נערך ביחס לרשות הראשתית, וזאת שכן צורך בנסיבות תיק האיש של ברזיל בראונת.

לפיכך, ובשים לב לירוטה הנאים 1 בתשובות לכתב האישום, אני סבור כי החומר המבוקש אינם לרלוונטי ודוין בבקשתו, כזו שבסותת על אדרי סעיף 108 לחסד"פ - להודיע.

עם זאת היה ויימוד ב"י הנאים על זימון כדי הגנה - בקשתו תשקל.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תשע"ח, 15 אוקטובר 2017, בהעדך

הצדדים.